

روش سجادی گشیدن نویسنده ناهنجار

نگارش

دکتر محمد ود بیمامی

استاد کرسی بیماریهای دندان و رئیس بخش جراحی دندان

بدرآوردن دندانهای غیر طبیعی و ناهنجار عمل دقیقی است که شایسته توجه خاص است و برای اینکه عمل خوب انجام یابد باید وضع عامل و بیمار صحیح بوده و انتخاب اسباب جراحی با دندان منقول متناسب باشد. ضد عقونی کردن دهان بیمار و دستهای عامل ضروری و نیز بیحسی موضوعی از اجابت است. آزمایش دندانها قبل از عمل جراحی بخوبی باید انجام شود و از دندان مورد عمل حتماً باید پرتو نگاری بعمل آید.

در نتیجه مشاهدات خود در روی صد هزار دندان چنین نتیجه گرفته ام که دندانها بترتیب زیر ناهنجار میشوند: دندان خرد - دندان آسیای اول - او لین آسیای کوچک بالا - دو مین آسیای کوچک نیش - دندان آسیای دوم - دندان پیشین پائین. این ناهنجاری شامل غیر طبیعی بودن حجم و شکل و تعداد و ناهنجاری رویش دندان و طرز برقاری و وضع و ترتیب و نظم دندانها و ناهنجاری مکان دندانها و غیر طبیعی بودن شکل قوسی دندانها است. اشکال عمل بیشتر در موقع بدرآوردن دندان عقل و دندان نیش و دندان کرسی کوچک بالا است و این امر موقعی مشکلتر میگردد که دندانها کاملاً پوسیده بوده و بیمار از درد آزار به بیند و عمل ارتودونسی نتواند کاری انجام دهد و سن از ۲۰ سال متجاوز باشد و مخصوصاً زمانی که دندانها مبتلا به ناهنجاری مکان و ناهنجاری ریشه و ناهنجاری رویش و شکل قوسی دندانی شده باشد در این حالات تنها چاره کشیدن دندان است.

در باب دندان خرد باید دانست که اشکال کشیدن بیشتر موقعی است که سطح جونده آن با سطح کناری دندان دوازده سالگی هماس باشد و یا اینکه دندان عقل بطور مایل قرار گرفته و برآمدگی سطح میانی وجود نده با طوق دندان کرسی دوم هماس شود

درنتیجه درد و ناراحتی وحوادث عضلانی و مخاطی واستیخوانی و عصبی برای بیمار ایجاد میکند و بنابراین این نوع دندانها حتماً بایستی کشیده شود ولی اگر تاج دندان طبیعی وریشه آن کج باشد و یا اینکه دندان عقل تاجش بطرف عقب متمایل باشد در اینصورت ناراحتی برای بیمار ایجاد نکرده و احتیاج بکشیدن آن نیست.

اما راجع بدندان ایباب و کرسی کوچک بالا باید دانست که این دندانهای گاهی ورسیون بطرف جلو داشته و زمانی بطرف عقب متمایل بوده و بطریقی دندانهای همجاور آنها را دربر گرفته‌اند که بیرون آوردن و کشیدن آنها بعلت ناهنجاری آنها خالی از اشکال نیست.

باید دانست که دندانهای ایباب و کرسی کوچک ناهنجار علاوه بر ورسیون قدری بدور محور خود گردیده لوازم و ابزار کار نمیتواند آنها را در بر گیرد یعنی اگر باداویه (کلیین) و یا الواتور بخواهیم کار کنیم و آنرا بکشیم دندانهای اطراف در رفتگی پیدا کرده و یاد دنان مورد عمل خواهد شد. در تمام موارد فوق بایستی آزمایش دندانهای کشیدنی بطور دقیق انجام شود تا از پوسیدگی و نازکی و نرهی بوشکنندگی دندان اطمینان حاصل گردد. داشتن رادیو گرافی از واجبات است. بیحسی قبل از کشیدن دندان بوسیله آمپولهای نوکائین ادرنالین ۲ نا ۴ درصد باید انجام شود و بهترین آنها آمپولهای هونوکائین نمود است که اینجانب تایج قابل ملاحظه‌ای از آن دیده است.

اگر منظور کشیدن دندان عقل پائین باشد و سطح جونده آن با سطح کناری کرسی دوم مماس بوده و یا اینکه برآمدگی میانی سطح جونده با طوق دندان کرسی دوم مماس باشد ابتدا باصفحه فلزی سمباده‌ای یکطرفی که بر سر چرخ دندان پزشکی آنرا نصب نموده ایم نقطه تماس دندان عقل با دندان کرسی دوم را سائیده و ازین همیریم و سپس بالواتور لانگر دو کارپ دندان عقل را خلع مفصل نموده و بعد اباداویه مخصوص دندان عقل آنرا بیرون می‌آوریم. البته باید بخاطر داشت که این عمل با کمال آرامش و آهستگی باید انجام گیرد و گرنه دندان شکسته و درنتیجه عمل طولانی ترشده و بیمار بزحمت ورنج دچار می‌شود. اگر منظور کشیدن دندان نیش است که دندانهای همجاور آن را کاملاً دربر گرفته‌اند و یا بطرف جلو و یا عقب ورسیون پیدا نموده و هم بدور محور

خود گردیده است دقت بیشتری لازم است. در دندانهای انساب بالا عمل آسانتر است تا بر روی دندانهای آرواره پائین. یعنی ابتدا بوسیله صفحه‌های فلزی سمباده‌ای طرفین دندان را تراش داده بطوریکه منفذی بقطر یک میلیمتر و نیم در سطوح جوانی دندان ایجاد شود در این موقع داویه مخصوص دندانهای جلو را دردست گرفته و باز هیکنیم و دهانه آنرا در دو طرف دندان تزدیک طوق دندان میگذاریم و سپس آنرا قدری در لازه دندان فرو میبریم تا خاطر جمع از گرفتن آن بشویم در این حال قدری بدو به فشار میدهیم ولی این فشار نباید خیلی سخت باشد. مرحله بعد خلع مفصل و تکاندادن آنست. نبایستی عمل خلع مفصل ولوکسیسیون را طوری انجام داد که آرواره بیمار بشکند. خلع مفصل بایستی همواره از جهت سقف دهانی بطرف قدامی باشد یعنی از داخل بخارج و بعد حرکت از خارج بداخل بانوسانات آهسته ابتدا دندان هیچ تکان نمیخورد ولی بزودی حرکت کلتبین را متابعت کرده و پیوند لانه دندان قطع میشود. بعد از اینکه دندان تکان خورد و از بند جدا شد فشار کوچکی بدویه درجهت بیرون کشیدن میدهیم ریشه دندان این حرکت را متابعت کرده و از لانه بیرون میآید. باید دانست که در این مورد نباید بخشونت کار کرد چون ممکن است دندانهای هجاور شکسته شده و یاریشه بشکند معمولاً چون ریشه دندان انساب مدور نیست نمیتوان حرکت پیچی و دورانی با آن داد ولی در مورد دندانهای ناهنجار نظر باینکه ریشه هاتا اندازه‌ای مخروطی شکل اند همیتوان دندان را با اختلاط دو حرکت عقب بجلو و بر عگس و حرکت دورانی در آورد. در موقع عمل بایستی احتیاط کرد که فشار زیاد و سخت بدن دان وارد نشود و در غیر این صورت دندان شکسته شده و در آوردن ریشه مشکل میگردد و عوارضی از قبیل دمل و نزله و ناسور ورم استخوان و خونریزی و دردهای عصبی پس از عمل ایجاد نمی‌ماید. بنابراین در موقع کشیدن این نوع دندانها بایستی با کمال آرامی و آهستگی کار کرد و اگر چنانچه برای دندانهای طبیعی سه تا چهار بار عمل خلع مفصل انجام میشود برای این نوع دندانها ۲۰ تا ۳۰ بار اینکار را باید تکرار نمود و در ضمن عمل بایستی گاهی داویه را از دندان برداشت و بوسیله پنس از درجه جنبان بودن دندان اطمینان پیدا کرد و پس از خاطر جمع شدن از لوکسیسیون دندان را بیرون کشید.

اما در باب دندانهای ایمپلانت آرتواره پائین عمل مشکلتر و دقیقتر است یعنی علاوه بر عملیاتی که در آرتواره بر دندان ایمپلانت اجرا می‌شود چون در اینجا انجام حرکات دورانی کار آسانی نیست ناچار بایستی بداآوریه‌های دندان پائین و بالا هردو متوجه شد یعنی حرکت از عقب به جلو و برعکس را باداآوریه دندان پائین و حرکات دورانی را با داآوریه فک بالا انجام داد. عمل کننده ابتدا داآوریه مخصوص دندانهای پیشین بالا را در دست گرفته و دهانه آنرا در سمت زبانی و قدامی جامیدهد بطوریکه داآوریه و محور دندان در روی یک خط مستقیم قرار گیرد سپس چندین بار با حرکات دورانی دندان را تکان میدهیم و پس از آن باداآوریه مخصوص دندانهای جلو پائین دندان را خلع مفصل نموده و در میاوریم. اما در مورد اولین آسیای کوچک بالا چون بیشتر اوقات دندان نامبرده دارای دوریشه جدا و نازک است در موقع کشیدن اغلب ریشه آن می‌شکند بنابراین با رعایت تمام مراتیسکه در باب دندان ایمپلانت بالا گفته شد بایستی باداآوریه مخصوص دندان کشیده شود ولی نبایستی حرکت دورانی بدنده داد.

ابتدا فشار کوچکی از طرف سقف دهان بسمت قدامی میدهیم تا لانه دندانی بزرگ شده و ریشه سقف دهانی از لانه جدا شود حرکت دوم بطرف داخل یعنی از قسمت گونهای بسمت سقف دهان خواهد بود که دندان را بحالات اول در آورده و چندین مرتبه اینکار را باید تکرار کرد تا دندان کشیده شود.

در موقعیکه ناهنجاری زیاد و دندان کاملاً پوسیده است اغلب این دندان از طرق می‌شکند و بایستی ریشه‌ها را در آورد. برای در آوردن ریشه‌ها بایستی با سند جهت ریشه‌ها را معین نمود اگر موازی بود باداآوریه بشکل سرنیزه یک مرتبه آنرا کشیده و گرنده بایک فرز و یاقیچی مینابر ریشه‌ها را جدا نموده بعداً ریشه‌ها را یکی بعد از دیگری در آورد. در ناهنجاری تعداد ریشه‌های دندان و ناهنجاری شکل ریشه بهترین روش جدا کردن ریشه بوسیله داآوریه مخصوص و کشیدن بوسیله داآوریه و بالواتور است البته همواره بایستی رادیو گرافی در دست باشد.

عواض کشیدن دندانهای ناهنجار - یکی شکستن دندان است که در اثر حرکت یموقع بیمار عارض می‌شود. گاهی حجم زیاد سمان یا چسبیدن ریشه بدنده مجاور

باعث شکستن دندان میشود در هر صورت باید گندздائی دهان و دندان بیمار رعایت شود و اگر چنانچه در بیان جلسه ریشه کشیده نشود بجلسات بعد باید موکول کرد. محلولهای ضد عفونی گرم در این مورد از آب اکسیر نه یاک در چهار و محلول اسید فنیک یاک در ۱۰۰ و محلول تیمل یاک در هزار وغیره مفید است. یکی دیگر از عوارض، خلع مفصل و در رفتگی دندانهای مجاور است که اگر ناقص باشد با شست و شوشهای ضد عفونی و راحت گذاردن دندان و بآن دست نزد دن و از آن سمت غذا نخوردن بهبود می یابد ولی در موقعیکه عروق والیاف پی‌ها پاره شود بایستی دندان را باز نموده و اعصاب آنرا پیرون آورد تا رناک دندان تغییر نکند. در صورتیکه دندان کاملاً تکان خورده و حرکت کرده باشد باید آنرا در وضعه و جهت طبیعی خود بوسیله بندولیگاتور نگاهداشت تا محکم شود. دیگر از سوانح کشیدن دندان ناهمجارت شکستن لبه و کنار لانه دندانی و فکی است که بایستی قطعات شکسته را در آورد و شست و شوی ضد عفونی داد. گاهی در نتیجه فروبردن زیاد داویه در کشیدن دندان کرسی کوچک اول بالابر سینوس آرواره صدھه وارد می‌اید. اگر ریشه در سینوس باشد و بشکند باید آنرا پیرون آورد و گرنم باعث عفونت و سینوزیت میشود. اگر پس از کشیدن دندان سینوس باز شد بایستی فتیله‌های پنبه و یا گاز استرuron آلوده ب محلول ریوانل یاک در پانصد همه روزه در حفره لانه دندان در عمق گذاشت و این عمل را چند روز تکرار کرد تا کفسینوس که با حفره دهان هربوط است جوش بخورد (تجربه نگارنده) یکی دیگر از عوارض کشیدن دندان ناهمجارت سوانح بافت‌های نرم است یعنی لشه پاره شده وزخم میشود و داویه سقف دهان و گونه را مجروح کرده است. بایستی فوراً با تجویی ۱ و یا محلول مرکورو کرم دود رصد پانسمان نمود و دستور شستشوی ضد عفونی به بیمار داد. یکی دیگر حوادث عصبی و درد پس از کشیدن دندان است. این درد گاهی در نتیجه عدم رعایت موادین بهداشت و ایجاد درم لانه دندان - دمل - نزله - فلکمون - تورم استخوان ممکن است اتفاق افتد. در لمس لانه دندان درد زیادتر است و در داخل آن لخته خون یافت میشود. لخته خون را باید برداشت در این مورد درمان با پنی سیلین هم مفید است. داخل لانه دندانی را تراش داده و با محلولهای ضد عفونی دهان راشستشو میدهیم. خوراندن یک تا دو قرص روغنی و یا آسپرین فریما

پامبول در در راتسکین میدهد بعلاوه پنبه کوچکی آغشته به مخلوطی از گلیسرین و کوکائین یا محلول الکلی کوکائین و یا به محلول امیلین بنزوکائین نموده در لانه دندان میگذاریم (اینچنان از محلول امیلین بنزوکائین نتایج رضایت‌بخشی دیده‌ام) دیگر از حوادث خونروری است که انقلاب از هوی رگرا است و با وجود آنکه کاملاً سطحی است بیمار و اطرافیانش را دروحشت میاندازد. در این موارد با برداشتن لخته‌خونی که در داخل لانه دندان است میتوان تا اندازه‌ای از خونروری جلوگیری نمود و سپس در داخل لانه دندان بوسیله محلول الکلی جوهر مازو و یاسر مژلاتین دارخون را بند آورده و با تزریق ارگوتین و ویتامین C و K نمود. نزد اشخاص هموفیل بهتر است دو روز قبل از کشیدن دندان شربت کاروردو کالسیم بمریض دستورداد که روزی دو قاشق سوپ‌خوری بخورد و بیمار راحت مراقبت قرار داد.

در خاتمه باید مذکور گردید که گاهی پس از کشیدن دندان چرك آمدن از لانه دندان ادامه دارد. این حادث بیشتر در نتیجه شکسته شدن یک قسمت از لانه دندانی در موقع ضربه عمل و خلع مفصل کردن دندان بوده است که بعداً نکروزه و مرده شده است. پس از برداشتن آن قطعات و تراش دانه‌ها و قسمتهای کوچک استخوانهای مرده زخم التیام پذیرفته و چرك ازین میروند و بیمار بهبود می‌یابد. درمان بوسیله پنسیلین و سولفامید نیز نتایج رضایت‌بخشی داده است.